

Котвицька В. А., к. філол. н., доцент

Національний технічний університет України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»
(Київ, Україна)

Лазебна О. А., к. філол. н., доцент

в.о. зав. кафедри теорії, практики та перекладу німецької мови,
Національний технічний університет України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»

ЩОДО ПРОБЛЕМ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В УКРАЇНІ

Нинішній підхід до інклюзивної освіти передбачає соціальну модель розуміння особливих потреб. Впровадження концепції соціальної інклюзії засвідчує низку позитивних зрушень і переваг, до яких належать: рівний і повноцінний безбар'єрний доступ людини з особливими потребами до освітнього простору, соціалізація, підвищення рівня мотивації і задоволеності освітнім процесом, сприяння ефективності навчання, всебічному розвитку, самореалізації осіб з особливими потребами, поліпшення їх самооцінки, соціального статусу, залучення до участі в громадському житті, задоволення комунікативних потреб, лоялізація ставлення з боку всіх учасників освітнього процесу, формування толерантності та природного сприйняття усіх людей, оволодіння викладачами новими методиками для роботи з урахуванням різних індивідуальних особливостей студентів тощо.

Разом з тим, розвиток нової, інклюзивної, освітньої парадигми супроводжується новими викликами. Це і перешкоди інформаційного, ментального характеру, недостатня психологічна готовність здобувачів освіти до спільного навчання в інклюзивних групах, й потреба в розробленні нових методів і прийомів навчання, додатковій модифікації освітнього процесу, новому дидактичному забезпеченні, методичній

підтримці, й потреба в підвищенні педагогічної майстерності викладачів, і зміни в технічному оснащенні тощо.

На формування психологічного клімату в чужій країні для студентів-іноземців, що мають особливі потреби, окрім недоліків, про які згадано вище, впливають ще й інші негативні чинники. Перш за все, йдеться про мовний бар'єр і повільну адаптацію до нових суспільно-побутових умов, включення в систему цінностей та норм закладу освіти.

Отже, для вирішення всіх перелічених проблем, без сумніву, потрібен системний підхід. Хоча в українській освіті робиться багато кроків у бік покращення якості надання освітніх послуг, глобальний попит на них збільшуватиметься у випадку створення привабливих комфортних умов навчання для контингенту іноземних студентів, постійного стимулювання академічної мобільності, усунення стримуючих факторів інтеграції студентів-іноземців, зокрема тих, що мають особливі потреби, в український освітній простір.